

19. PÜHAPÄEV PÄRAST NELIPÜHA. Suurim käsk. 2. lugemisaasta

Lugemine püha Markuse evangeeliumist 12. peatükist
Markuse 12:28–34 *Kirjatundja kiusab Jeesust küsimusega suurimast käsust*

SUURIM KÄSK

Jeesus ja jüngrid on tulnud paaspühadeks Jeruusalemma. Teekond Jeruusalemma on kulgenud läbi külade ja linnade. Jeesuse on tervendanud haigeid, õpetanud Jumala Sõna ning jüngrite keskel on Ta ka kuulutanud ette oma surma. Jeesus on kinnitanud apostlitele, et nende töö, mis neil teha tuleb on väga vastutusrikas ja see peab puutuma kõigisse rahvaisesse kogu maailmas.

Jeesus jüngrid Peetrus, Johannes ja Jaakobus on püsinud Jeesusele kõige lähemal ning pannud hoolega tähele igat Jeesuse sõna.

Jeruusalemmas on Jeesuse juurde tulnud erinevat rahvast. Ja nii nagu apostlid olidki kartnud on rahva keskel ka varisere, sadusere ja kirjatundjaid. Variserid püüavad Jeesust tabada mässumeelele kihutamast, esitamas Jeesusele kiuslikke küsimusi maksuraha tasumise kohta. Saduserid tunnevad huvi, mida Jeesus arvab surnust ülestõusmise kohta. Kas Jeesus on ikka kursis kõigi juudi preestritele õpetustega.

Kirjatundjad tahtsid teada, kuidas on Jeesus kursis kõigi Moosese Seaduse sätetega. Üks juurdeastunud kirjatundjaist, kes oli kuulnud nende vaidlemist ja teadis, et Jeesus oli neile hästi vastanud, küsis Temalt: „Milline on kõige esimene käsk?” Jeesus vastas: „Esimene on: Kuule, Iisrael, Issand, meie Jumal, on ainus Issand, ja armasta Issandat, oma Jumalat, kogu oma südamega ja kogu oma hingega ja kogu oma mõistusega ja kogu oma jõuga! Teine on see: Armasta oma ligimest nagu iseennast! Mingit muud neist suuremat käsku ei ole.” Ja kirjatundja ütles Talle: „Hästi, Õpetaja, Sa ütlesid tõtt, et Tema on Ainus ja ei ole teist peale Tema; ja armastada Teda kogu südamega ja kogu mõistusega ja kogu jõuga ning armastada ligimest nagu iseennast on palju rohkem kui kõik põletusohvrid ja muud ohvrid.” Ja Jeesus, nähes, et kirjatundja vastas arukalt, ütles talle: „Sa ei ole kaugel Jumala riigist.” Ja keegi ei julgenud Teda enam küsitleda.

Kirjatundjad, variserid ja saduserid tõmbusi eemale. Jüngrid jäid Jeesuse kõrvale.

Jaakobus pöördub Peetruse poole: „Mis sa arvad, Peetrus, kas variserid, saduserid ja kirjatundjad otsisid siin Jeesusele süüd, et tema üle kohut mõista?”

Peetrus vastab: „No, muidugi! Ega nad ei jäta enne, kui Jeesusele midagi süüks leiavad. Eks Jeesus on meile sellest ju nii rääkinudki, et Teda ootab ees kohtumõistmine.”

„Aga Jeesus ei ole ju teinud midagi valesti. Vastupidi, Ta on lakkamatu ülistusega kiitnud Jumalat ning iga Tema sõna on kui Jumala enda oma. See, et ta kõneleb teiste sõnadega ja teisel viisil, kui Tooras – Seaduses ja Prohvetite raamatutes – kirjas, näitab seda, et Jeesus teab neist asjust veelgi rohkem.”

„Jah,“ on ka Jaakobus teistega nõus. „Meil on tähtis ülesanne täita: kuulata tähelepanelikult Jeesuse õpetust. ja loomulikult tuleb meil täita käske nii nagu Jeesus on need meile ümber sõnastanud: armastada Jumalat ning armastada oma ligimest!”

Küllike Valk, 2014